

φιλοκαλικά σταχυολογήματα

...διαβάζω...άκούω...καταγράφω

49

2020.8

"ἔδοξε τοίνυν ἡμῖν τά ἐκ φιλομαθείας συνενεγκεῖν εὐρήματα" (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας)

δηλητήριο γιά κακιά πεθερά

Πρὶν ἀπὸ πολὺ καιρὸ στὴν Κίνα, μιά κοπέλα παντρεύτηκε καὶ πῆγε νὰ ζήσει μέ τὸν σύζυγό της στό σπίτι τῆς πεθερᾶς της.

Σέ πολὺ σύντομο χρονικὸ διάστημα, ἡ κοπέλα διαπίστωσε ὅτι δέν μπορούσε νὰ συμβιώσει μέ τὴν πεθερά της. Ὁ χαρακτήρας της ἦταν πολὺ διαφορετικὸς, καὶ ἡ κοπέλα ἐκνευριζόταν μέ πολλές ἀπὸ τίς συνήθειες τῆς πεθερᾶς της. Ἐπιπλέον, ἡ πεθερά ἐπέκρινε διαρκῶς τὴ κοπέλα.

Ὁ καιρὸς περνοῦσε ἀλλὰ ἡ κοπέλα καὶ ἡ πεθερά συνέχισαν νὰ τσακώνονται καὶ νὰ διαφωνοῦν. Ὅμως αὐτὸ πού ἔκανε τὴν κατάσταση ἀκόμη χειρότερη ἦταν ὅτι σύμφωνα μέ τὴν ἀρχαία κινεζικὴ παράδοση, ἡ κοπέλα ἔπρεπε νὰ ὑπακούει στὴν πεθερά καὶ νὰ ἐκπληρώνει τὴν κάθε ἐπιθυμία της. Ἡ ἔνταση καὶ τὰ νεῦρα στό σπίτι προκαλοῦσαν θλίψη στόν ἄτυχο σύζυγο.

Ἡ κοπέλα δέν μπορούσε νὰ ὑπομένει ἄλλο τὴν κακὴ διάθεση καὶ τὴν καταπίεση τῆς πεθερᾶς της, καὶ ἀποφάσισε νὰ κάνει κάτι γι' αὐτό.

Πῆγε καὶ συνάντησε ἓνα καλὸ φίλο τοῦ πατέρα της, τὸν Huang, ὁ ὁποῖος πουλοῦσε βότανα. Τοῦ περιέγραψε τὴν κατάσταση καὶ τοῦ ζήτησε νὰ τῆς δώσει κάποιον δηλητήριο, ἔτσι ὥστε νὰ λύσει τὸ πρόβλημα μιά γιὰ πάντα. Ὁ Huang σκέφτηκε γιὰ λίγο, καὶ μετὰ εἶπε:

— Θὰ σέ βοηθήσω νὰ λύσεις τὸ πρόβλημά σου, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ μέ ἀκούσεις προσεκτικὰ καὶ νὰ κάνεις ὅ,τι σοῦ πῶ.

Ἡ κοπέλα δέχτηκε μέ ἐνθουσιασμό, ὁ Huang πῆγε στό πίσω δωμάτιο, καὶ ἐπέστρεψε μετὰ ἀπὸ λίγα λεπτά κρατώντας μιά σακούλα μέ βότανα. Εἶπε στὴν κοπέλα:

— Δέν πρέπει νά χρησιμοποιήσεις ἕνα ταχείας δράσης δηλητήριο γιά νά ἀπαλλαγείς ἀπό τή πεθερά σου, διότι αὐτό θά προκαλέσει ὑποψίες ἐναντίον σου. Γι' αὐτό σοῦ δίνω μιά σειρά ἀπό βότανα πού θά δημιουργήσουν σταδιακά τό δηλητήριο στό σῶμα της. Κάθε δεύτερη μέρα θά ἐτοιμάζεις ἕνα νόστιμο γεῦμα καί θά βάζεις λίγη ποσότητα ἀπό αὐτά τά βότανα. Γιά νά σιγουρέψεις ὅτι κανείς δέν θά ὑποψιαστεῖ ὅταν πεθάνει, πρέπει νά εἶσαι πολύ προσεκτική καί νά εἶσαι πολύ φιλική μαζί της. Μήν διαφωνεῖς μαζί της, νά ὑπακούεις κάθε της ἐπιθυμία, καί νά τῆς φέρεσαι σά νά ἦταν βασίλισσα.

Ἡ κοπέλα χάρηκε πολύ, ἀφοῦ ἦταν θέμα χρόνου νά ἀπαλλαγεῖ ἀπό τήν πεθερά της. Εὐχαρίστησε τόν Huang καί ἔσπευσε στό σπίτι γιά νά ξεκινήσει τό σχέδιο γιά τή δολοφονία τῆς πεθεράς της.

Οἱ ἐβδομάδες καί οἱ μῆνες περνοῦσαν, καί ἡ κοπέλα ἐτοιμάζε μέρα παρά μέρα ἕνα νόστιμο γεῦμα γιά τήν πεθερά της. Ἀκολουθοῦσε τίς συμβουλές τοῦ Huang ὥστε νά ἀποφύγει κάθε καχυποψία, διατηροῦσε τήν ψυχραιμία της καί φερόταν στή πεθερά της σά νά ἦταν ἡ μητέρα της.

Μετά ἀπό ἕξι μῆνες ἡ κατάσταση εἶχε ἀλλάξει. Ἀκόμα καί ἡ πεθερά εἶχε ἀλλάξει στάση καί ἦταν πιό εὐγενική καί καλή μέ τήν νύφη της. Ἄρχισε νά τήν ἀγαπάει ὅπως τήν κόρη της. Διαρκῶς τήν παίνευε στούς φίλους καί συγγενεῖς, καί ἔλεγε ὅτι ἦταν ἡ καλύτερη νύφη πού θά μπορούσε νά ἔχει.

Μιά μέρα ἡ κοπέλα πῆγε νά συναντήσῃ τόν κ. Huang γιά νά ζητήσῃ καί πάλι τή βοήθειά του:

— κ. Huang, παρακαλῶ βοηθῆστε νά σταματήσῃ ἡ δράση τοῦ δηλητηρίου πού σκοτώνει τήν πεθερά μου! Ἐχει μετατραπεῖ σέ τόσο καλοσυνάτη γυναίκα πού τήν ἀγαπῶ πιά σάν τή μητέρα μου. Δέν θέλω νά πεθάνει ἐξαιτίας τοῦ δηλητηρίου πού τῆς ἔδωσα.

Ὁ Huang χαμογέλασε καί κούνησε τό κεφάλι του.

— Μήν ἀνησυχεῖς. Ποτέ δέν τῆς ἔδωσες δηλητήριο. Τά βότανα πού σοῦ ἔδωσα ἦταν βιταμίνες γιά νά βελτιώσουν τήν ὑγεία της. Τό μόνο δηλητήριο ἦταν στό μυαλό σου καί τή στάση σου πρὸς τό μέρος της. Ὅμως διαλύθηκε ἀπό τήν ἀγάπη πού τῆς πρόσφερες.

Ἡ συγκατοίκηση μέ ἄλλους ἔχει τά προβλήματά της. Ταυτόχρονα εἶναι καί τό ἀμόνι πού σφυρηλατεῖ χαρακτήρες. Χωρίς αὐτή τή δοκιμασία μένουμε ἀκατέργαστα μέταλλα.

Καθώς λέει ὁ ἅγιος Μακάριος: **«ὁ λόγος ὁ κακός καί τούς καλοῦς τούς κάνει κακοῦς, ἐνῶ ὁ καλός λόγος καί τούς κακοῦς τούς κάνει καλοῦς»**.¹

Ὁ ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος δείχνει πώς ὁ μέσα ἄνθρωπος ζυγίζεται συμβιώνοντας, μετριοῦνται οἱ πνευματικές του ἀντοχές: **«Σ' ἐκείνον πού διατήρησε τήν ψυχική του ὑγεία, τοῦ ὁποῖου ὁ νοῦς συνενώθηκε μέ τό Πνεῦμα, καί ἐνέκρωσε τόν ἑαυτό του γιά τήν ἀνθρώπινη διαγωγή, ἡ συνοίκηση μέ τούς πολλούς δέν γίνεται βλαβερή, ἄν εἶναι νηφάλιος»**.²

Ἄν δέν μπορῶ νά κάνω μέ ἄλλους εἰμ' ἐγώ πού ὑστερῶ, δέν εἶναι αὐτός πού μέ ἐκπειράζει. Σέ μένα βρίσκεται ἡ αἰτία καί τό κλειδί. Μεταθέτοντας στόν ἄλλο τήν αἰτία ἀφήνω ἀτημέλητο τόν ἑαυτό μου, στάσιμο. Χάνω πολύτιμες εὐκαιρίες πού δέν θά τίς βρῶ «ἡσυχος» καί «μόνος», ἀνεπηρέαστος.

Τό παρακάτω εἶναι λίγο ἐκτενές κείμενο ἀλλά δέν περιέχει τίποτα περιττό, μιλάει μέσα ἀπό τήν καθημερινή πράξη.

Εἶναι ἀπό τό βιβλίο *Ὁ Δρόμος τῶν Ἀσκητῶν*, μέ ἐνδιαφέρουσες προτάσεις — κι ὄχι μόνο γιά ...ἀσκητές. Ἡ ὑπακοή εἶναι μιά ἀπό αὐτές τίς προτάσεις, ἕνα χρήσιμο κλειδί:

«Ἔχουμε πολλούς δασκάλους, πρὸς τούς ὁποῖους μπορούμε νά δείχνουμε ὑπακοή στήν καθημερινή μας ζωή. Τούς συναντοῦμε σέ κάθε μας βῆμα, ἀρκεῖ μόνο νά διακρίνουμε τή φωνή τους. Νά μερικοί.

Ἡ γυναίκα σου θέλει νά πάρεις μαζί σου τὸ ἀδιάβροχό σου. Κάνε αὐτὸ πού σου λέει, ἔστω κι ἄν δέν ἤθελες νά τὸ πάρεις, γιὰ νά ἀσκηθεῖς στήν ὑπακοή.

¹ Γεροντικό, Μακάριος 39.

² Ἰσαάκ Σύρου, Ἐπιστολή δ', ΕΠΕ 8Γ, 351.

Ὁ συνάδελφός σου σέ παρακαλεῖ νὰ τὸν συνοδεύσεις λιγάκι. Ἀκολούθησε τον γιὰ νὰ ἀσκηθεῖς στὴν ὑπακοή, ἔστω κι ἂν δὲν ἔχεις καθόλου ὄρεξη γιὰ κάτι τέτοιο ἐκείνη τὴ στιγμή.

Ἄφωνα σέ παρακαλεῖ τὸ παιδί σου γιὰ μιὰ μικρὴ περιποίηση καὶ συντροφιά. Κάνε το ὅσο μπορεῖς μὲ καλύτερη διάθεση, ἔστω κι ἂν κάτι πιὸ εὐχάριστο τραβάει ἐκείνη τὴν ὥρα τὴν προσοχή σου.

Ἔτσι ἀσκεῖσαι στὴν ὑπακοή. Μπορεῖς λοιπὸν μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ βρεῖς πολλὲς εὐκαιρίες ὑπακοῆς μέσα στὸ ἴδιο τὸ σπίτι σου, ποὺ δὲν εἶναι καθόλου λιγότερες ἢ μικρότερης ἀξίας ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἔχει ἓνας μαθητευόμενος καλόγερος στὸ μοναστήρι του. Τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ συμβεῖ στὴ δουλειά σου, στὸ περιβάλλον σου, στὶς σχέσεις σου μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους γύρω σου.

Μὲ τὴν ὑπακοή σταυρώνεις τὴν ὑπερηφάνειά σου, τὴν ἡδονὴ νὰ ἀντιμιλᾷς, πράγματα ποὺ δημιουργοῦν ἓνα σκληρὸ κέλυφος στὸ χαρακτήρα σου. Κλεισμένος ὅμως μέσα σ' αὐτὸ τὸ κέλυφος δὲν μπορεῖς νὰ συναντήσεις τὸ Θεὸ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Μάθε λοιπὸν νὰ χαίρεσαι ὅταν σοῦ δίνεται μιὰ εὐκαιρία ὑπακοῆς».³

Ὁ Huang εἶχε δίκιο. Τὸ δηλητήριο εἶναι μέσα στὴ σκέψη μας. Ἡ ἀγάπη τὸ διέλυσε. Καλή μας ἀποτοξίνωση!

Ἐκδότης: Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Μακάριος
Ἐπικοινωνία: archbishopmakarios@gmail.com

³ Τίτο Κολλιάντερ, *Ὁ δρόμος τῶν Ἀσκητῶν*, Ἀκρίτας, 1999, 72-73.